

К. Радек
НОВА ПОЛІТИКА СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ І СТАРА ПОЛІТИКА КОМІНТЕРНА.

(Докінчене.)

Уступки, котрі робить пролетаріят буржуазії в Східній Росії, є двоякого рода: одні уступки більш постійного характеру, уступки на довгий час, другі — уступки переходові, накинени пролетаріатові переходовими умовами. Уступки більш затяжні, постійні — це уступки, які роблять ся для селянства. Пятнадесяті мільонів розпорощених селянських господарств можна буде перевести на комуністичні основи тільки тоді, коли пролетаріят, розвинувши значно промисла, зуміє при помочі тракторів, електричних плугів, штурного удільшення доказати селянству користь колективного господарства, перевихотати селянство. Сей процес буде затяжним у всіх краях. В краях з бѣгатим розвитком промислом він буде коротший, чим в Росії. В Росії він буде особливо затяжним. В інших різнлих краях, як Угорщина, Сербія, Болгарія, він буде затяжним, если революція в сих краях відбуветь ся шкоро, чим в краях промислових. Він буде там коротший, если передим революція побідить в Німеччині і Англії.

Уступки буржуазії являють ся уступками більше переходового характеру. Если би Східна Росія отримала за границі достаточну кількість машин, то не виключено було б можливість задержання в руках пролетарської держави всіх газуай промислу. Ми не були биму примушені давати заграничним капіталістам концесії на фабрики, бо ми могли би самі пустити сі фабрики в рух. Нам не треба було б дозволити дрібним російським капіталістам брати в аренду дрібні фабрики, котрі працюють не економно по арівнанню з великим промислом. Але затяжене ся світові революції, яке ставить нас в зависність від заграничного капіталу, котрий нам орудій промислу не дасть без того, щоби ми йому позволили пожити ся на наш рахунок, примушує до уступок. Ми сі уступки примушені робити не тільки у відношенню до великого заграничного капіталу, але і до дрібного російського, бо в виду існування натиску заграничного капіталу, в виду того, що він може еще перейти від натиску дипломатичного до натиску воєнного, значна часть нашого промислу повинна еще цїлий час працювати на війну. Тому вона не може задовольняти щоденних потреб населеня. Сей примушує нас дозволити приватному капіталістові пускати в рух дрібні фабрики на основі аренди для того, щоби конечи потреби населеня в предметах широкої консумції були задоволені. Чи будемо сі уступки постійними? Само собою розумієть ся, що если світова революція усуне від нас небезпеку натиску заграничних капіталістів, то ми будемо встані віднести до сего питання тільки з точки погляду комуністичної тактики. Нова економічна політика, оскільки нова іде про уступки нашим і нашим ворогам, про уступки світовому капіталові, вона не обхідна тільки тому, що в ещ не виконали старих заповітів комунізму, що ви не вziali за горола вашої буржуазії. Ваша буржуазія вам ніяких уступок не робить. Вона примушує вас йти на бій за жите смерть. Если робітники всего світа піднуть ся, ім не прийдеть ся робити ніяких уступок капіталові. Вони задуть буржуазію. Нова політика совітського правительства буде зигзагом в історії робітничої класи, буде переходним відступком, вимушеною переходовою основою натиску міжнародного пролетаріату. Але если навіть і у нашій боротьбі будуть останки і запинки, які будуть примушувати вас робити уступки, то побідивши буржуазію, ви будете робити сі уступки, як хазяї. А тепер ваші реформістичні провідники просять буржуазію зроби-

Семен Оков.
НА ОСТАННУ БОРОТЬБУ!

Гей, ще раз! Тільки раз! Не хиляйтесь!
Миж немало терпінь всі зазнали в журбі.
Пролетарі всіх народів еднайтесь!
У останній, святой боротьбі!

Не лишили батьки нам нічого у спадку:
Магазинів, ні скарбів, домів,
Та до труду, борні ми привикли вже змалку,
І все в силі створити наш гнів.

Ми? Вони? Володіти повинні світами?
І землею і всім, що в землі та на ній?
Пролетарі! Не ми богатами
Були, е і будем в кожній дній?

Гляньте ви, гляньте всі: хто веде автомобілі?
Прориває русло океанів, ріки?
Хто в гранітні тунелі прорубав е в силі?
Мармор, вугіль е і все — чий твої руки?

Хто? Не ми клали шини в безлюдні пустині?
Корчували всі пні серед поля болот?
А за чим трудом там у воздузі нині
Аеропляном пливе сміло, гордо пільот?

Хто? Не ми ізорали всі стени і яруги,
Заселяли ліси і німі пустарі?
Падуци у ярмі забобону наруги,
Сотворили пощощ "святі" монастирі.

Хто дівріи будовав? І музеї і храми
Та препіни паркі і величі сади?
Хочем видцти? Брехня! Ми цілком не хамаи,
А як були ми залі — то лиш з горі, біді.

Тож вперед! Гей, вперед, ви вільні пролетарі!
Ми прийшли, ми не мстиві, не залі!
Наші фабрики, трамвай і святі вітарі,
Ми пани океанів, землі!

Гей, ще раз! Тільки раз! Не хиляйтесь!
Миж немало терпінь всі зазнали в журбі!
Пролетарі всіх народів еднайтесь!
У останній святой боротьбі!

Переклав О. Б.

БРОНСЬКИЙ ПРО АВСТРО-РАДЯНСЬКИЙ ДОГОВІР.

Ідучи з Відня до Москви, Федератції з правами екстрате- риторіяльності. Угоди, які вона буде заключати з австрійськими горожанами і фірмачи, будуть опирати ся на постановав австрійських закрів. Представники Росії і України будуть користувати всіма правами дипломатичних репрезентантів, миж иншим правом на посыланя курієрів та шифрових і явних депеш до своїх правительствах та до їх представників в інших краях.

Одночасно і окремо підписано договір з Українською Радянською Републікою. Одним з наслідків австрійсько-українського договору буде ліквідація українського посольства Петлюри. Договір з України має для Австрії вдій більше значіне, чим договір з Росією, бо Австрія була завжди доставачем різнлих машинерій і електричних приладів для України. Ввиду того австрійський індустрій залежаво багато на тім, щоби мати доступ на Україну і одним з теперішніх завдань австрійського правительства і австрійської індустрії буде не лише отворене дороги на Україну, але також і знайдене такої дороги.

Хоч репаратії російських воєних пільників в Австрії і австрійських пільників та інтернованих в Росії буде невдовзі доведена до кінця, одстане в здузі з тою справою одстане ще багато до полагаденя. Богато соток воєних пільників пропало безслідно і треба буде розвідатись, що властиво з ними стало ся. В тій цілі заключено додаткову угоду, яка дозволяє представникам обох сторін пошукувати за пропашиями земляками та інформувати про результат пошукувань їх свояків. Сей робота забере дещо часу, але вельми важна, бо тисячі родин остає в непевноті щодо судби своїх батьків або братів, про яких в них нема ніякої стіски від часу закінчення Світової війни. Під тим зглядом договір має велике значіне не лише з політичного і економічного погляду, бо означає приязні взаємини миж Совітською Росією, Радянською Україною та Австрією.

Віймовий стан в Японії.
Державним декретом заведено в цілій Японії заборону свободи слова і зборів.

ЄВРОПА І СХІД.

А репїнь діють ся несподіванки! Коли ще рік, два роки тому, цілий західний буржуазний світ думав, що питане Сходу не можна інакше вирішити, як тільки мечем, то сьогодні такі думки належають до рідкоствий. Думка Клаемансо, яку він виголосив на засіданню французського парламенту, а саме, що Росію треба окружити колючим дротом і здавити її, не могла чисити на успіх. Вона не вдала ся. Колючий дріт був фактично утворений. Одначе роля життя його шкоро переіла, аніж він повстав і сьогодні його більше не має, а як що він і є, то не представляє собою ціякої небезпеки.

Силою, перемогою меча, голодом і нещастями думав західноєвропейський буржуазний світ вирішити справи Сходу. Зарядив болюкаду, не позволив возити ні краму, ні харчів. Грішми і воєним матеріялом піддержував російські і українські контрреволюційні організації, сподівався ся, що вони зможуть повалити радянську владу і завести старий лад. Одначе болюкада відчули не тільки соціалістичні републіки, вона відбила ся також сильно і на болюкуючих державах. Європейський капітал втратив з власної вини великий ринок збуту, продукowanego нини краму не можна було збувати, він залягав і залагав по нинішній день складаи й магазини, забираючи тим самим соткам і тисячам робочих рук працю і занїте. Моральна побіда була теж по стороні болюкованого Сходу. Цїлий світ, а головню міжнародна, робітничя класа пізнала властиве обличчє буржуазних урядів, які не побоюєи ся на нужду і смерть засудити тисячі дітей і немінних жінок, ті сами уряди, які так страшно обурювали ся варварськими способами війни Німеччини. Так само невдачу потерпіла ієрвенція.

Але не політичні мотиви вилинули на західну Европу у зміну її відношеня до соціалістичного Сходу. Були сильніші причини, які привневолені під підлати ревізію теперішню точку погляду. Є ині економічний стан цілої Європи і заходи для відбудови той Європи, сей обдірваний жебрак, як сказав минулого року Лойд Джордж, з кішнями, запасними безвартісними банкітові, ніяк не можна вернути до передвоєної господарчої рівноваги. Економічне банкрутство всім налягає і миминуче. Обезцїнене гроша поступлено іде наперед, продукція дуже слабо наладжуєть ся, а безробітє і в звязку з тим невдоволєне робітничої класи з кожним днем зростає. Безсилля і ріжнього рода економічні наради і плани буржуазних фінансістів.

Поволи починає переважати думка, що відбудова Європи, що економічна рівновага е можливий, як що поза скобками пощити ся з ненавидженіи Схід. Без його участі процес дальшого банкрутства мусить відбувати ся, мусить лишити ся той стан, в якому находить ся повенона Европа. Зрозуміли се в політичних кругах майже цілого Заходу і ми бачимо щораз частійші виломи в китайському мурі, яким окружено радянські републіки. З Росією і Україною починають західні держави вводити в політичній і економічній взаємини, ині держави виказують більше, чим досі заїтересованє і сьогодні можна вже бути переконаним, що стоїмо на передодні визнаня радянських републік капіталістичними державами Заходу.

Тому дивним і необожованим являєть ся голоє акулешра від берестейського мира, ген. Гоффмана, який недавно сказав:

"Радянську владу треба здавити військовою силою".

Завда ген. Гоффмана на відомій ухвалі найвисшої ради з 1920 року в справі названя торговельних взаємини з радянськими републіками і по ноті Злучених Держав з того самого року проти ієрвенції на Сході, являєть ся щонайменше анахронізмом. Не думає так капіталістичний Захід, який привневоленій дійсноті життя, позбуваєть ся поволі авантюрих мрій і забираєть ся цілком поважно до полагаденя справ Сходу. Зробить він се на нарадах в Канах, чи на майбутній конференції великих держав в справі Сходу, річ другорядної ваги. Фактом є, що побідить не Клаемансо ні ген. Гоффман. ("Вперед".)

ПРОМОВА ЗІНОВЕВА НА ВСЕРОСІЙСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ Р.К.П.

На всеросійській комуністичній конференції, яка відбулася ся минушого грудня в Москві, виголосив миж иншими довгий реферат Зіновєв. Большу частину своего реферату присвятив він новій тактиці Комуністичного Ієрвенціоналу в звязку з обєктивними і субєктивними умовами сучасного моменту. Тим моментом, який вплинув на зміну тактики Комуністичного Ієрвенціоналу, є стремліне робітничої класи до створеня одноцільного пролетарського фронту проти наступу капіталу.

"Сей момент мусів взяти під розвагу Комуністичний Ієрвенціонал і видвинути новий ключ єдності робітничої класи, йдучи на певні уступки супроти міжнародного меншевізму, не уступаючи одначе в принципиальних і організаційних питаннях. Про якунебудь єдність миж комуністами і соціалзрадниками не може бути і бесіди. Коли Комуністичний Ієрвенціонал привневоленій піти на певні уступки, то тільки тому, щоби бути ближшим мас, як досі. Але тільки мас, не зрадників. Елементарного стремліна до єдності пролетарського фронту не можна іігнорувати, бо він є глибоко революційний. Те, що зараз Комуністичний Ієрвенціонал робить, се не є така мирова пропозиція для 2 або 2½ Ієрвенціоналу, тільки наближенє до робітничої класи. Борьоба проти війни, проти доріжжі, се основні питання, над якими можна переговорювати.

Далі спливав ся Зіновєв над новим курсом економічної політики в Росії. Нова економічна політика в Росії, се основа випадів проти Комуністичного Ієрвенціоналу. Буржуазія і зрадники представляють трудне господарче приложене Соціалістичної Росії, а економічний занепад і голод вважують результатом пролетарської революції і диктатури. Вони старують ся в звязку з тим способи здавити революційні настрої пролетаріату. Анархістичні знову елементи представляють новий курс як зраду революції в користь капіталу і старають ся заснувати четвятий Ієрвенціонал. Се є одначе малі, слабії групи, засуджені на смерть. Се не є ніяка переасада, коли говорить ся, що кожда побіда на господарчому фронті є одночасно побідою на фронті революції".

Зїзд польських комуністів в Москві.

З початком грудня 1921 р. відбув ся в Москві зїзд польських комуністів. На зїзді обміркувафф питання тактики супроти Польщі. Миж иншим були прочитані реферати: Литвінова про політичне становище Схід, Мархлевского про відношенє Східів до вашінгтонської конференції, Будкевича про новий спосіб агітації серед інтелігенції. На зїзді брали участь делегати з Польщі і Горішого Шлєску. Сі делегати виголосили реферати про комуністичний рух в Польщі. На зїзді зібрано окрему комісію для виланя агітаційної літератури. До сей комісії вхолодь: К. Радек, Олена Дзержинська і Радванська. Крім сего постановлено вислати до Польщі 30 найліпших агітаторів.

3 ЕКОНОМІЧНОГО ЖИТЯ УКРАЇНИ.

Асигновки на експортний крам.

На заготовку експортного краму Губерніяльним Відділам Зовнішторга переведено такі суми: Київському 4.450.000.000 рублів, Одеському 7.000.000.000 руб., Кременчужському 1.300.000.000 руб., Харківському 1.900.000.000 руб., Таганрожському 130.000.000 руб., Запорозькому 20.000.000 руб. і Таганрожським державним шкїрним заводом аванс згідно договору 3.700.000.000 рублів.

Здобує вугля.

Здобує вугля в Донбасі в місяці грудни дасть біля 58.000.000 пуд. проти 43.000.000 пуд. здобутих в листопаді. На власні потреби копанє, комбінати і ині місцеві потреби передбачаєть ся витратити 20 міль. пуд. З чистої здобичі в 38 міль. пуд. в грудни намічено 18 міль. пуд. до вивозу.

Оживленє крамообміну.

В більшій частині губерній України помічаєть ся велика заїкавленість до крамообміну операцій, які було почали підпудати. Найбільше цінним предметом для крамообміну являєть ся тепер вуглє. Вжито заходів до поспішної перевозки його в кількості одного міль. пуд. для потреб крамообміну.

Успіхи української металургії.

Дані про листопадове продукційні завовід важкої індустрії свідчать про те, що ся галузь української промисловости твердо стала на шлях систематичного розвитку. Оживленє помічаєть ся на всіх цехах, найбільше ж в галузі мартерованя і прокатки; кількість працюючих пільч до 4, в листопаді кількість працюючих прокатних верстатів ще в середині листопада була 20, на кінець листопада підвишлась до 22. Листопадова відливка чавуна у двоє більша ніж в жовтні. Дуже піднялась виробка коксу: з 530.000 в жовтні до 893.000 пуд. в листопаді. Копальні 3 комбінатів, що вхолодь в "Югосталь" дали за листопад 6.000.000 пуд. твердого мінерального палива.

Прилученє Запорозжа до Київщини.

З метою поліпшеня поставлєня для голодуючої Запорозької губернії Українська Економічна Рада ухвалила прилучити її до Київщини в зміслі забезпеченя її харчованям та насінєм.

Зріст кооперації в Одесі.

В Одесі швидко зростає кооперативний рух. До 1. грудня в Одесі утворено понад 150 кооператив, що обєднують 80.000 членів. Середня молєнна виручка всіх кооперативів досягає 250.000.000 рублів.

ЦІННА КНИЖКА.
Кождий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпперта п. н.
ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.
Книжка обнимє 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятль. Ціна цієї книжки \$2.50.
Замовленя посилаєть на слїдуючу адресу:
J. Boychuk
80 Marcham St.,
Toronto, Ont.,
Abо на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGeorge
WINNIPEG, MAN.